

ville finde hensigtsmæssigt eller betimeligt. Jeg har derfor ikke taget i Betænkning, sammen med et andet æret Medlem, at stille et Vædringsforslag. Jeg indrømmer vel, at det maatte kan være mindre belejligt for de paagældende, at komme ind paa at bruge en bevægelig Rentefod. Men den bevægelige Rentefod afvæbner i alt Fald den Modstand, der gøres mod Nedsettelse af Rentefoden ved den Indvending, vi saa ofte have hørt fremsette, at det, naar Rentefoden er sat ned, vil være umuligt nogen Sinde at faa den op igen. Den Modstand, der paa denne Maade er gjort mod tidligere Forslag om en fast Nedsettelse, falder i alt Fald bort ved dette Vædringsforslag, thi hvis det vedtages, vil Rentefoden jo, naar Konjunkturerne og Forholdene tale derfor, uden Medvirkning fra Lovgivningsmagten eller fra anden Side, gaa op af sig selv.

Jeg kunde nu for Resten gerne indskrænke mig til disse Bemærkninger, thi jeg tror, at jeg taler for døve Øren, men maatte vil jeg dog senere faa Lejlighed til at gøre nogle yderligere Bemærkninger om Sagen. Jeg vil derfor endnu kun tillade mig at tilføje, at som det fremgaar af Betænkningen, have vi kun haft det Formaal for Øje, at stille Overformynderiet og de andre Institutioner paa den Maade, at de kunne faa de bedste Pantar og den bedste Sikkerhed for de Midler, de skulle anbringe, og det tror jeg, at det er Statens Ret og Pligt at sørge for. Jeg tillader mig derfor i det mindste foreløbig at anbefale Forslaget.

Jensen-Uysholdt: Som Medlem af det Udvalg, der har behandlet den foreliggende Sag, og som hørende til Mindretallet finder jeg mig foranlediget til med et Par Ord at motivere min Afstemning. Som det vil fremgaa af Betænkningen, har Mindretallet navnlig set paa, at man skulde sørge for den mest betryggende Anbringelse af de Institutioners Midler, der ere omtalte i Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 1; men for at det kan ske, har man troet, at det ikke alene var hensigtsmæssigt, men nødvendigt at foreslaa, at der gives Afkald paa en højere Rente end den normale, og at 4 pCt. er udover den normale Rente, har selv Ordføreren for Udvalget flertal erkendt. Man har ikke kunnet benægte Nødvigheden af den Paastand, at det vilde være meget uforsvarligt af Lovgivningsmagten at gøre Indgreb i de Midler, over hvilke den har forbeholdt sig en vis Grad af Dispositionsret, idet man har gjort gældende, at det samtidig maa være Lovgivningsmagtens Pligt at sørge for, at disse Kapitaler til enhver Tid give forsvar-

lig Rente. Men det er ogsaa Mindretallets Mening, at de skulle have en forsvarlig Rente; men ved en forsvarlig Rente forstaar jeg og Mindretallet en Rente, som til enhver Tid er i nøjeste Overensstemmelse med den, som efter Børgemebedets større eller mindre Nødvendighed kan svares. I Overensstemmelse med disse Betragtninger har Mindretallet stillet sit Vædringsforslag under Nr. 1, ifølge hvilket Rentefoden nødvendig bliver svingende. Det forekommer mig, at der ved dette Vædringsforslag tages alt muligt Hensyn til Kapitalerne, og at det ikke med Føje kan paastaaes, at man vil tvinge Rentefoden ned under det normale. Mindretallet mener, at Sikkerheden fremfor alt bør vedligeholdes. Jeg nærer ikke stort Haab om, at Mindretallets Vædringsforslag vil blive vedtaget, tværtimod; men jeg vil dog anbefale saa mange af Tingets Medlemmer som muligt, at støtte Mindretallets Vædringer for derved at vise deres Villighed til at yde Erhvervslivet Støtte saavel i Byerne som paa Landet.

Johansen: Som det fremgaar af Betænkningen, vil jeg ikke kunne tilraade dette Lovforslags Forkastelse, idet jeg gaar ud fra, at dette Forslag, hvis det bliver vedtaget, selv i denne Form, vil faa en meget stor Betydning for hele Rentespørgsmaalet. Ønsker i Retning af Rentenedsettelse ere ikke alene stærkt oppe paa Landet, men ogsaa i Byerne. Vi have jo i de sidste Dage set, at man her i Kjøbenhavn har begyndt at rejse Spørgsmaal om at henvende sig til Rigsdag og Regering, om der kunde gøres noget for at faa Renten nedsat, og der er ogsaa peget paa dette her. Der er mange, der have næret den Tanke, at der muligvis skulde kunne komme noget ud af dette Lovforslag og jeg har ogsaa selv til en Tid troet det, men de Erfaringer, jeg har indhøstet, vise jo, at det ikke vilde være muligt at faa det gennemført, i alt Fald ikke i den Skikkelse, hvori det er kommet fra det andet Ting. Naar det af Flertallet hævdes i Betænkningen, at Overformynderiet godt kunde give 4 pCt. i Rente og dog have en Fremgang i Status, saa er det meget muligt, men det kan kun som bemærket, ske paa den Maade, at der tages af Reservefonden, og det forekommer mig at være en kunstig Maade at holde Renten oppe paa. Jeg vil derfor gerne være med til at faa Renten ned, og da Lovgivningsmagten før har været til at gøre det, synes jeg, at man ogsaa af den Grund kan gaa med dertil nu. Lovgivningsmagten fastsatte Renten for disse Midler paa en Tid, da Renten